

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e46299/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

ved Ile, om den arche Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Distrikts (Kjøb) har anmeldt noget Forhandlingsforslag i denne Højesteret, har ikke saa funnet opstaaet hund Forretning — men jeg skal nævne mig at anmeldte, at jeg agter at tilde et Foranbragtsforslag, der skulde gaae ud paa, at der først en Tilsyning angaaende Undtagelse, naar Dommen gaf vid paa Højskif, i tilhørighed med hovedet er beklædt i den norske Grundloge § 20, isøge hvilken Kongen i alle Tilsalde kan benægte for Klostersraf, ogtag udens Thingets Samme.

Grundtvig: Naar den arche Distriktsbeauftragte (Kjøb) anmeldte, at den Højskif, som nuuer i vores høre, endnu ikke kan uden de mere opnævnte Birkninger fastholdes, og anførte dette som en Grund til, at den ikke kan overlaedes til den Domme at have sin Straf, heroverfor at saaet hoved Regeringen vil falde Rode, saa hoved mig det dog albrig ret, at alle Mand i et land hulle ikke, der ikke Kongen ikke ikke har foranlediget Lovene, eller hoved han bliver ret at ikke har hvad han ikke ne vides. Jeg er invigt til angangen af de fellesomme Sjæle, som næns, at det var enstigigt at anførte Strafstraf, saaet man ikke kan saa Straf skægt, og på den anden Side ved man, at der er saaafale Hovedbøder og jom vel også kann være og er i mange Tilsalde vistelige Hovedbøder, og for hvilke der i Almindelighed er fra Højskif, og som dog, fortid de ere langt mere af aandelig Natur, vaag ingen Maade uden den første Uretshædighed, som den mere opnævnte Saadhed kunne forantrete enten til Gangelskif for Kvindel eller til Hovbetingehuuse eller Raaphausarbeide. Jeg vil ikke tale om, at efter vor nærværende Trylleforening harre vi jæddanne Strafe endnu i vor Kongeling for hvad man vel maaette fæste aandeligt Højtægtsfæste; men vi vil dog vel, hvor let man i høst man falder den politiske Livs ledet, så hænste af de farlige Bevægelsær, og den mindste Ret, der kan tilskrives den, som falles Højtægtsfæste, det er, at nuor han er formuet med den Straf, som Kongen maaer og som Kongen tilskrimer ham, da han ogsaa vare fri for enhver anden.

Schack: Det er ikke ikke aldeles klart, om de Hovedbøder, som ere taget med Henpon om Amnesti, blot gaae ud paa, at Udenrigst. „Amnesti“ skal hørtes, eller også derpaa, at saaet Bevæmnelser skal hørtesfæste; hvilke dette Steds ikke være forretning af Kongen, vil jeg forberedte mig et Forslag derom, da jeg mener, at den Grunn, som valer for Bevæmnelser, at den i Virkeligheden er den samme, den hoire Rechtsfælighed, — ikke findes Sted, naar Talen er om Højtægtsfæste for Rechtsfælighed, inden Dom er falden. — Neo-Henpon ill den Højtægtsfæste, den arche Døbsforet gav af Ordet „Amnesti“, såkavet jeg mig at spørge, om han mener, at Døbt der tages fra videligt, at det indebefatter det Tilsalde, at hele Ministeriet biver fra under Anklage, saa at Kongen alltaf kunde anmætte alle Minister, mens han ikke kan benægte dem entlig. Dette vilde vistnok finde mod Højtægtsfæligheden, men jeg skal herfor også for dette Tilsalde forberede mig et Forslag.

Døbsforet: Med Henpon ill det til mig retnde Spørgemaal, skal jeg tilskue mig at svare, at derom dette underlige Tilsalde høste ikke sig paa den Maade, han jeg stagmel ikke træt andet, end at Paragrafens lægestemmer viser, at for Ministeriens Beklommende, hvornår naturligvis forskaas de sognede, vil der ikke funne blive Tale om uagen Bevæmning uden med Højtægtsfæste Samme. En Undtagelse fra Rechtsfælighed, som indstændende sig til 7-8 Personer, vilde man vel neppes fæste en Amnesti, og i alt høst er det Høje et saa ganske unikvalitært Tilsalde, at jeg ikke kan træt, at man med Henpon ill et højtægts Tilsalde skulle fået Amnesten til Grundloven; det er Regel, som Kongen ikke vil funne fæste paa, at midlertidig Amnestretten under jæddanne Højtægts ill et undtagelse Ministerien fra de Straf, som Ministerien ved Formældning af Højtægtsfæste funne ikke høste, men dette kan fun stæt med Højtægtsfæste Samme. Jeg sagde tidligere, at det maaette forskaaes om de sognede Minister; jeg ved nemlig meget vel, at man har ret i Røge, at en Minister er vedbløbner efter at være domt til en Strafe, men dette er et saa hensigtsligt Tilsalde, at jeg ikke kan træt, at det vil gentage sig i et andet land. En Ministerfæsts Unikvalitet, som ender med en indev. Strafe, er i Virkeligheden en Værtelighed, og nogenled jeg ikke kan

hæde, hværdes Hovedbøder funne udvist sig, troer jeg ikke, at det i § 29 kan være Tale om dem, som ere Minister, men han virker, som han vært det, og er blevne domte paa Grund af deres Ministerier.

Schack: Jeg kan ikke være ganzt enig i, at det skulde være et højtægts Tilsalde, at hele Ministeriet blef sat i hænge: og da nu de vigtige Bestemmelser til Ministreraadet jo rage i Kongens, og Guds i Kongens høje Bestemmelser.

Døbsforet: Det, som jeg ansaae for et singulært Tilsalde, var, at man høste ikke where Amnesti for at røde et sågaaet Misunderstanding, hvilket han Mod, ved og Willie til igjenem Misunderstanding. Betydte jo også Reglen i § 29 for Minister, som varer demente; det var det, som forberedte mig som en defendelig Combination; det andet, at alle Minister funne blive domte, hvilket jeg albrig høye villet opnile som noget saa aldeles Singulært.

Ottorfssom: Den arche Døbsforet befaaede ikke del af mig fremstalte Spørgemaal, dermede har et andet Medlem af Udvælget, den arche Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Distrikts (Algrenes Højskif) indstalt sig paa det, men jeg kan ikke finde mig tilhængeligt med den af han nævnte Menning, at Kongen ikke skulle ville gøre Brug af sin Bevæmningstilfælde for Kongen, som var derom ejer § 27, men kør at have hørt Rigsdagsfælten, og jeg ful derfor tillade mig at høre et Forslag, som gaaer ud paa, at der ikke § 29 en Bestemmelser, som indeholder et Undtagelse i den af mig antydede Menning, da det forekommer mig, at § 27 etters vil lade en for Kongen, om den stude have.

Døbsforet: Naar jeg ikke befaaede det Spørgemaal, som det arche Medlem tilhørte, var den vorestig, fordi dette Spørgemaal ikke var blevet omhandlet i Udvælget og jeg ikke troede, at der kunde ligges nogen Bagt paa min personlige Menning; men jeg ful gjerne vidste denne derhen, at det forekommer min tanke, at § 29 indeholder den eneke Undtagelse, som Grundloven har villet stablere med Kongens Bevæmningstilfælde, og jeg ful gjerne fremdeles vidste som min personlige Menning, at der forekommer mig ikke her et mere almentekket Grund til at gøre en Undtagelse af Højtægtsfæste, der er saadan mulig Misbrug. Jeg troer ikke, man opmærker Regel ved i Grundloven at lade sig høje af den Art af Misbrud, ikke kører Rigsdagen, hvorfor høste hæftig ill at vittre sig.

Ottorfssom: Jeg troer ikke, at jeg nævnte, at Kongen i inter Tilsalde vilde gøre Brug af sin Bevæmningstilfælde i det omhandlede Tilsalde.

Grundtvig: Jeg vilde blot anmælte i Anledning af hvad jeg har hørt, at derom der ikke er nogen Unden, som har forberedt sig tille ill et Undtagelsesforslag, hvorefter Kongens Bevæmningstilfælde med Henpon til Dørsættning for dørgærtige Rettsigkeder. Tab og med Henpon til Landshövreden ligstom med Henpon til Ministeries ved af Rigsdagen vidome Strafe maal jeg forberedte mig at gøre et saadant Undtagelsesforslag.

Bisby: Jældig den gamle Regel, at Bevæmnelser ikke kunne paanædes Kongen, og da Bevæmning dog maa betragtes som en Beklædning, kan jeg rebuslende ikke være afanden Menning end, at det kan efter Anføring, at Regeringen ber konge tilhører Kongens øverste Domstol af en Straf med en anden, og jeg træt, at en af de Farligeligheder, som havde tillet sig i Bein for en Domstol i denne Højetægts, nemlig at den kunde blæses usærligt for Kongen, maa ligstom at inblade sig i Undtagelinger med en doms Hæder, om han vidte modtagte en Strafe, kunde høres blot ved at indstyre de to Ord: „efter Anføring“, isolered af Paragrafens tom ill at lyde: „Kongen kan efter Anføring benægte“ &c. &c. Jeg maa derhos med Henpon til høst den arche Rigsdagsmand for Svendborg Amtt. ikke Distriket (G. A. Hansen) utrede mig betraffende, der